

"Your Gaze"

Lea Topper

Traces of years past stay the central core of artist Lea Topper's creation. The bedrock of her paintings is natural rough wooden blocks that have never even undergone any primary preparation process, such that the texture of the wood remains as it had been. Sometimes scratched, its cracks and creases immortalize lost time. They serve as a voluminous platform for the realist painting that corresponds with classical traditions.

Amidst the dialog managed between two-dimensional and three-dimensional objects, reciprocal chains of relationship are formed. The basic raw wooden cubes offer flat descriptions illusions of depth, as if to discover some treasure hidden inside the simple wooden block. Thoughts reminiscent of mythological figures are conjured as folk tales would spin characters out of foreign bodies (for example "The Golem of Prague" among others).

The portrayed features have nearly been erased. Only the gaze has been preserved. The figures do not represent aesthetic ideals. They bear an attempt to depict certain given physical predicaments. Wrinkles and the loose skin they are situated in attest to soft bodies and their weakened state of heightened emotional sensitivity. Witness accounts of internal conditions span the reaching range from wilting to compassion. The focusing on the eyes, on the concentrated gaze, is what coordinates efforts between the "self" and the outside "world". The eye is the mirror of the soul and is used as an instrument for understanding the world. The looks expose worried, sad, exhausted, wondering and inquisitive eyes.

Roni Reuven, Curator

"המבט שלך..."

לאה טופר

תווי הדיוקנאות כמו נמחקו. נותר רק המבט. הדימויים אינם מייצגים אידיאל יופי. יש בהם ניסיון להציג מצב פיזי נתון. קמטים, עור רפה, אלו מעידים על רפיון הגוף, על חולשה ועל נככי הנפש. עדות למצב פנימי של קמילה לצד חמלה. התמקדות בעיניים, במבט הנוקב, הם התיווך שבין ה"אני" ל"עולם" החיצוני. העין כראי הנפש וככלי להבנת העולם. המבטים חושפים עיניים חרדות, תשושות, מהורהרות, בוחנות, עצובות, המביטות אל מרחב לא ברור. טשטוש הפנים והתעלמות מיתר הפרטים נעשו מתוך בחירה והם בבחינת ניסיון ללכוד את השארית, את המבט.

רוני ראובן, אוצר

עקבות השנים החולפות עומדות במרכז יצירתה של האמנית לאה טופר. מצעי הציור הם גושי עץ גולמיים, טבעיים שאינם עוברים עיבוד או הכנה ראשונית, כך שטקסטורת העץ נשמרת כפי שהיא. פעמים שרוטה, חריציה מנציחים את הזמן האבוד. אלה משמשים מצע נפחי לציור ריאליסטי המתכתב עם מסורות קלאסיות. בדיאלוג המתקיים בין התלת-מימד לדו-מימד, נרקמים יחסי הדדיות. המצע, קוביית עץ גולמית מעניק לתיאור השטוח אשליית עומק, כמגלה דבר מה מוצפן הטמון בתוך גוש העץ הגולמי. עולות במחשבה דמויות מסיפורי עם ומיתולוגיות היוצאות ומתגלמות מתוך גוף אחר (סיפור "הגולם מפראג" ועוד).

